

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ХЕРСОНСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

**ПРОФЕСІНА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В
УКРАЇНІ: МЕТОДОЛОГІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА**

*матеріали III Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
(29 травня 2020 року)*

Херсон-2020

УДК 340.096:351.74(477)(063)

Затверджено на засіданні ВОНР Одеського державного університету внутрішніх справ, протокол № 7 від 20 травня 2020 р.

Професійна підготовка поліцейських в Україні: методологія, теорія, практика.
Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (29 травня 2020 року). Херсон: Херсонський факультет Одеського державного університету внутрішніх справ, 2020. 190 с.

До збірника увійшли матеріали і тези доповідей, подані учасниками III Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (29 травня 2020 року) до її Організаційного комітету. За своїм змістом роботи присвячені методологічним, теоретичним та практичним аспектам підготовки поліцейських в Україні.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Відповідальність за дотримання академічної доброчесності, точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ тощо несуть автори.

© Херсонський факультет ОДУВС, 2020

Соловей О.М.	
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	172
Сорочан Д.А.	
ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ БУЛІНГУ ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	174
Устюжанінова О.Т.	
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ.....	177
Шадріна А.В.	
ДО ПИТАННЯ ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ, ЩО ВЧИНИЛА КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	179
Шевченко Н.Л.	
ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	184
Яворська І.С.	
КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА ТА СВОБОДИ ОСОБИ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	188

Яворська Ірина Сергіївна
студентка Херсонського факультету
Одеського державного університету внутрішніх справ, м. Херсон
науковий керівник – Федорченко Олег Володимирович
доцент кафедри загальноправових та соціально-гуманітарних дисциплін, Херсонського
факультету Одеського державного університету внутрішніх справ, к.і.н м. Херсон.

КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА ТА СВОБОДИ ОСОБИ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку української державності вагоме місце займає формування правової системи, одним із ключових елементів якої є права і свободи людини. Законодавче закріплення і реальне забезпечення прав і свобод людини, тобто визнання кожної людини найвищою соціальною цінністю є пріоритетним завданням правової держави. Держава зобов'язана послідовно і неухильно забезпечувати реалізацію цих прав і захищати їх, будь-яке обмеження прав людини неприпустиме. Права і свободи людини є однією з провідних проблем сучасної науки.

Права, на думку Савчук П., «це певні можливості (свободи) учасників соціального життя, які об'єктивно зумовлюються рівнем розвитку суспільства. Залежно від того, хто саме є носієм цих можливостей, розрізняють права людини, громадянина, права сім'ї, права нації, права інших спільнот і груп» [3, с. 121]. Конституційні права та свободи людини є загально-суб'єктивними, тобто такими, які стосуються всіх, але належать конкретній фізичній особі. Вони мають об'єктивну природу: закріплені в Конституції України тому, що існують у реальному житті. На конституційному рівні визначено коло прав, обсяг і зміст яких повною мірою відповідає міжнародним стандартам та критеріям демократичного спрямування процесу становлення і розвитку

держави. Але головний критерій у визначенні держави демократичною полягає саме у реальності проголошених прав, у вільному використанні громадянами цих прав та можливості на їх основі бути безпосередніми учасниками правовідносин. Здійснення, охорона і захист прав та свобод людини і громадянина є визначальним показником гуманістичного та цивілізованого рівня культури будь-якого суспільства [2, с. 174].

Конституційні права, свободи і обов'язки називають основними тому, що вони визначають найбільш важливі, істотні відносини і зв'язки між громадянином і державою. Права та свободи, закріплені в Конституції України можна умовно поділити на дві групи.

До першої групи відносяться природні права. Вони становлять першооснову правового статусу людини і громадянина. Більшість із них мають абсолютний характер, тобто є не тільки невідчужуваними, а й не підлягають обмеженню. Ця група прав і свобод забезпечує недопустимість посягання державних органів, громадських організацій, службових осіб на життя, здоров'я, свободу, честь і гідність людини та недопустимість свавільного позбавлення її життя. Друга група встановлюється державою, виходячи з потреб сучасного суспільства. Такими правами є соціально економічні права (суб'єктивні права і свободи у сфері економічних (майнових) відносин), культурні (духовні) права (суб'єктивні права особи в культурній (духовній, ідеологічній) сфері) та екологічні.

Всі вищезгадані права детально розписані в Конституції України. Тому цілком закономірно, що одним із перших розділів Конституції України є розділ II «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина» (ст.ст. 21-68) [1].

Важливість даного питання підкреслюється існуванням гарантій реалізації та захисту прав і свобод особи, які передбачає держава. Гарантії реалізації конституційних прав та свобод людини і громадянина – це умови та засоби, принципи та норми, які забезпечують здійснення, охорону і захист зазначених прав, є порукою виконання державою та іншими суб'єктами правовідносин тих обов'язків, які покладаються на них, з метою реалізації

конституційних прав та свобод людини і громадянина. Ці гарантії прийнято поділяти на загально-соціальні та спеціальні. До загально-соціальних гарантій відносять: ідеологічні, політичні, економічні, власне соціальні, організаційні. Ті чи інші загальні гарантії завжди є пріоритетними у сфері реалізації відповідної групи прав людини і громадянина. Спеціальні гарантії прав і свобод людини в Україні представлені нормативними і правовими механізмами реалізації таких прав і свобод.

На даний час, держава, на жаль, не може повною мірою реалізовувати виконання цих гарантій. До проблем, що перешкоджають цьому належать: низький рівень правової культури і правової свідомості переважної більшості членів нашого суспільства; незадовільний рівень зовнішнього виховного впливу на кожну людину з боку суспільства та самовиховання за наявності у багатьох людей реального відчуття власної честі та гідності; низький рівень дотримання правопорядку (законності) у житті суспільства і держави та беззастережної відповідальності кожної без винятку особи перед собою і оточенням за процес і результати своєї діяльності; високий рівень корупції на всіх рівнях і щаблях державного і суспільного життя та відсутність політичної волі у його зменшенні; відсутність прямої обопільної залежності між людиною і громадянином та державою і суспільством.

Література:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 01.01.20)
2. Конвенція про захист прав і основних свобод людини від 4 листопада 1950 р., Ратифікована Україною 17 липня 1997 р. 174 с.
3. Савчук П.С., Самойленко Ю.П. Основи правознавства: посіб. для абітурієнтів. К. А.С.К. 2000. 121 с.